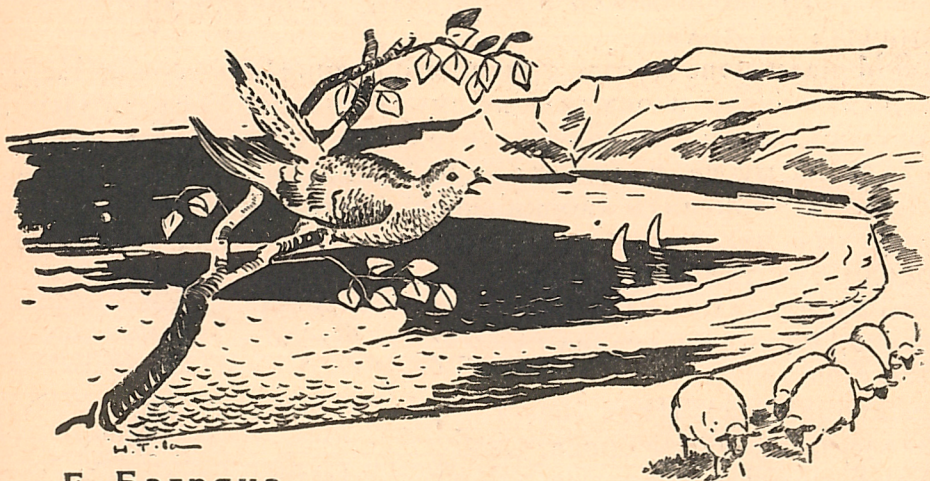

Слѣзълъ небесенъ ангелъ и спрѣлъ върху хълма. Докосналъ съ ржка храста.

— Не мога да ти махна бодлитѣ, ала Господъ се смили надъ тебе. Нека те покриятъ бѣли пролѣтни цвѣтове. Нека всѣка година твоитѣ тръне се скриятъ подъ пролѣтнитѣ цвѣтове. Нека ти се радватъ хората и птичкитѣ и да приличашъ на бѣло облаче, слѣзло на земята. И като гледа твоята бѣлота, нека се усмихне и най-тжжниятъ човѣкъ и да се зарадва най-измжченото сърдце!

Тѣй станало и така е до днесъ.

Е. Багряна

ПРЕДЪ ВЕЛИКДЕНЬ

Край рѣка Марица,
въ букова горица,
кукувица кука,
кука на сполука:

— Чуйте, вий овчари,
агънца въ кошари,
рано се вдигнете
и на югъ тръгнете.

Долу край Егея,
ясно слънце грѣе,
духа топълъ вѣтръръ,
и цвѣти земята.

День Великдень иде.
Който пръвъ го види,
да го срещне съ пѣсенъ:
Богъ Христосъ възкресе.